

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 10

NOVEMBER 1972

21. årgang

Rett eller rangt?

Uttrykket skal skrive seg fra en tysk konge. I riket hans var det både lutheranere, reformerte og katolikker. De hadde lett for å komme i strid med hverandre. Kongen ville ha ro i landet, og ba dem holde fred, for: «Enhver blir salig på sin fasong». — Enten du hører det ene eller det andre kirkesamfunn til, kan du bli salig! På din fasong!

troen, *hva* en tror, eller *hvem* en tror på, taler Bibelen ganske klart. Og det er nå den som må få rettlege i denne sak. Våre selvgjorte meninger og truer teller ikke her. — Hva sier Guds ord? — *Tro på den Herre Jesus*, så skal du bli frelst! — Jeg er veien, sannheten og livet, sa han selv.

Det får vi holde oss til og innrette oss etter om vi vil eie håpet om frelse og salighet.

Helsing til 50-årskonfirmantar

Eg ser i siste Menighetsblad, som Einar Koren har vore så snild å sende meg, at det første konfirmantkullet min far, Brage Høyem, hadde i Orkdal, no har 50 års jubileum som konfirmantar. Då det er 12 år sidan han gjekk bort, fekk eg den flyge-tanken å sende ei helsing til 50-årskonfirmantane.

Mange av namna i namnelista er og gamle kjenningar for meg, som vart konfirmert to år før, i Tingvoll på Nordmøre.

Far var prest i Kautokeino i 5 år, i Ørsta på Sunnmøre i 8 år, 7 år i Tingvoll på Nordmøre, i Orkdal i 10 år, og til slutt på Lillehammer i 13 år, minus dei tre åra da han vart avsett av NS og «landsforvist» ut av Oppland fylke. Høyem-namnet var nok ein raud klut for NS, ser det ut til.

Som de ser var far prest i Finnmark, på Sunnmøre og på Nordmøre før han kom til Orkdal. «Kvi for vart du ikkje lenger på Tingvoll?» spurde eg han ein gong. «Du hadde det så godt der på alle vis, gode menighetsforhold, kjekke og hyggelege menneske 'i kvar ei krå' som Ivar Aasen seier».

Ja, sa han, på Tingvoll var det godt å vera, men som trønder lengta eg til Trøndelag. Det hadde vore draumen min å få kome som prest dit.

Det var med store voner og forventning han kom til Orkdal, og gledde seg til å ta fatt der. Han var jo i sine beste år, 46 år gamal.

Han vart svært glad då bygdefol-

Enhver blir salig i sin tro?

Må vi ikke gi kongen rett? Nylig leste jeg et referat i et kristelig blad fra et møte der katolikker, reformerte og lutheranere gikk sammen til alters. Det var en gripende stund, stod det.

Eller om vi holder oss til mer hjemlige trakter: Hva med pinsevenner, hva med baptister? Har vi ikke grunn til å mene at de blir salige «på sin fasong» så sant de har en levende tro?

Siden har slagordet fått den form vi kjenner best: Enhver blir salig i sin tro. — Er det rett eller rangt?

Det er rett forsåvidt som det i kristendommen alltid er spørsmål om en personlig tro og en personlig innstilling til Gud. Ingen blir salig på *andres tro*, eller på grunnlag av en upersonlig tilknytning til et trossamfunn. Troen er en personlig sak. Det er alltid spørsmål om *du* tror eller ikke, ikke hva andre gjør.

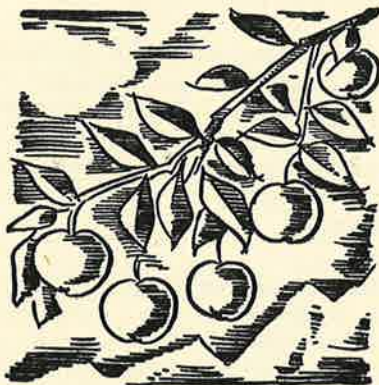
Men når det gjelder innholdet av

Og hva vil det si å tro på Jesus? Jeg kan ikke si det bedre og kortere enn «Forklaringen» vi leste på skolen: Jeg setter hele mitt hjertes tillit til Jesus Kristus som min eneste frelser fra synd og fra død og fra Satans rike. —

Noen annen vei til himlen anviser ikke Ordet.

La oss følge den!

H.

ket møte opp på Orkanger og kørde alt flyttegodset opp til Fannrem, utan at han hadde bede om det. Det var som eit godt og varmt handtrykk: Velkomen til Trøndelag!

Det vart ei travel tid. Han var lenge åleine om det store Orkdal prestegjeld. Så vidt eg veit kom Leergaard mange år seinare. Eg kan hugse at han ofte var sliten, ikkje minst eller lange styremøte for Landsgymnasiet, som det var eit svare strev med å få buksert inn til ei trygg økonomisk hamn. Skolestyret tok og mykje av tid og krefter, men han var skolemann på sin hals, så det likte han godt, sjølv om det var mykje arbeid med det. At han var litt av ein skolemeister, merka nok de konfirmantar og. Eg hadde han sjølv som konfirmantprest, så det veit eg. Vi var i kyrkja mange timar kvar «prest-dag», og lekser måtte vi kunne. Idag tek nok dei fleste prestar konfirmantundervisninga på ein litt annan måte, ikkje så mykje med leksehøyning og pugg, men heller med samtale om kristen-tru og kristenliv. Men dei som tok det på den gamle måten, meinte det var slik han tok det. Før ein kan tru, må ein og vite noko om det vi skal få tru!

Men kvifor reiste han så frå Trøndelag, når han no endeleg var komen dit? Ja, den som visste det! Kanskje tykte han det var ei heller tung arbeidsmark i lengda. At det kunne vera godt med nye kostar i Orkdal då. Det er ikkje inspirerende for ein prest når folket ikkje møter opp i kyrkja slik som ein prest gjerne ynskjer det. Vil ein ta motet og arbeidsgleda frå ein prest, er det berre å late vera å møte opp i kyrkja. Då må presten tru at han helst må søkje seg til ein annan stad.

Men far og mor og vi barna hadde mange gode og glade dagar i Orkdal, og vi tenkjer ofte på våre vener og kjenningar der med glede og takk.

Ja, dette skulle då vera som ei helsing frå konfirmantpresten i Orkdal i 1922.

Med venleg helsing til kjende og ukjende

Gustav K. Høyem.

NOTATER

«Min kirkebok» er utgitt av Institutt for Kristen Oppseding (IKO). Den inneholder bibel- og andaktstoff som kan leses for barn, og stoff til samtale. Der finnes bøner, kristne barnesanger og enkle salmer. Boken er illustrert med fargebilder og strektegninger.

«Min kirkebok» er ment som et pedagogisk hjelpemiddel for kirke og hjem.

IKO har tilskrevet menighetsrådene og uttrykt håp om at boken kan bli gitt som en gave i forbindelse med barnets 4-års dåpsdag.

Den skulle da være ment som en håndsrekning fra kirken for å hjelpe foreldrene til å virkeliggjøre best mulig det løfte de gir ved barnets dåp.

Orkanger sokneråd har drøftet henvendelsen fra IKO og stiller seg positivt til tanken. Men av økonomiske grunner er det helt umulig å etterkomme oppfordringen.

Interesserte kan imidlertid få bestilt den gjennom soknerådet eller på prestekontoret. Boken vil ved en slik bestilling koste kr. 10,—, mens den ved vanlig salg vil få en pris på kr. 18.—.

Det er å håpe at mange vil benytte seg av dette tilbudet. Boken er anbefalt av biskopen i Nidaros.

Vinteren nærmer seg. Det samme gjør adventstid og julefeiring.

Det norske misjonsselskap og Santalmisjonen planlegger i år en landsomfattende adventsaksjon med utdeling av bøsser. Orkanger sokneråd har påtatt seg ansvaret for utdelingen av disse adventsbøssene. Innlevering kan skje ved gudstjenesten julaften eller på steder som senere blir kunngjort.

4. juledag, torsdag 28. desember, planlegger Orkanger sokneråd Familiens julefest. Dette kunngjøres allerede nå slik at foreninger og andre er oppmerksom på dette ved sin planlegging av julens arrangementer.

Tilstrømmingen av barn til Orkanger søndagsskole har ikke vært overveldende stor. Dette håper jeg vil endre seg når søndagsutfarten nedtrappes. Det pedagogiske opp-

legg som benyttes skulle være meget godt og er særskilt beregnet på barn i førskolealderen. Også søndagsskolen er ment som en hjelpende hånd til foreldrene med hensyn til det ansvar og den oppgave de påtar seg ved dåpsløftet. Det blir søndagsskole i Orkanger kirke kl. 9,45 søndag 5. og 19. november.

«Forum» planlegger et nytt møte onsdag 15. november kl. 20. Kveldens emne blir «Familien som institusjon». På mange måter skulle det være et mangesidig og aktuelt emne. Diskusjonens bølger kan komme til å gå høyt i stuen til redaktør O. Gullvåg. Alle interesserte er velkommen.

I en viss tilknytning til det ovennevnte vil jeg gjøre oppmerksom på noe den kjente amerikanske psykoterapeut og barnepsykolog Selma H. Fraiberg skriver i sin bok «De magiske årene»:

Den ødeleggende virkning av to verdenskriger, av revolusjon, tyranni og masse mord kan vi se i brutal karikatur i de tusenvis av tomme og ulykkelige mennesker som lever blant oss. Ødeleggelsen av familier og familieband har ført til et skremmende antall abnorme barn og voksne som lever som fremmede midt i samfunnet. Disse mennesker er rotløse, kontaktløse og uten tilknytning til andre, uten kjærlighet og ømhet. Av og til er de forbrytere, enten det er snakk om barn eller voksne, og vi kan lese om hvordan de begår voldshandlinger uten motiv og uten anger. Et slikt individ tilbyr seg selv og sin egen tomhet for å la det fylles av andre — bandeførere, gjengledere, naziførere og ledere for sinnssyke bevegelser og samfunn. Han gjør nytte for dem. Han kan gjerne gjennomføre brutale handlinger som kanskje ville gi en forbryter sting av dårlig samvittighet. — — — Det eneste han ber om til gjengjeld er å få låne en personlighet eller en idé å hylle sin nakenhet i og finne en begrunnelse, hvor pervers den enn er, for sin eksistens i en meningsløs verden.

Vi har større grunn til å være redd for dette tomme menneske enn for det stakkars nevrologiske menneske som plages av sin samvittighet.

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld

Utgitt av soknerådene i Orkdal

Kontingent kr. 4.—.

Redigert av menighetens prester.

Kasserer:

Ivar Fandrem, 7320 Fannrem.

Postgironr.: 32 68 72.

Svorkmo Prenteverk - Svorkmo

PER ASPHJELL

som har vært klokker i Orkdal siden høsten 1958, har sagt opp sin stilling fra årsskiftet. Den blir nå lyst ledig. — Et stykke ut på nyåret runder Asphjell 70 år, så han finner det høvelig å slutte nå.

Dagen som blir borte

Det siktes til bots- og bededagen. Den var mer markert så lenge den var en egen dag. Nå er den en søndag blant alle andre, i år 29. okt. Kanskje har vi også en liten trang både til å be og å gjøre bot.

For mange er vel det siste mest et gammelt, rart uttrykk som en ikke forbinder stort med.

Vi har det bra. Vi er ganske bra, bedre enn mange andre. Hva har vi å angre og bekjenne og gjøre godt igjen? — Er det ikke heller Gud som bør settes på anklagebenken både for det ene og det andre som skjer, eller som han lar skje?

Kanskje vi likevel trenger å stanse opp litt? Kanskje vi gjorde vel om vi stemte i — slik rent personlig

Så lenge mennesket har evnen til å føle moralske konflikter — selv om de fører til nevroser — så lenge er det håp. Men hva skal vi gjøre med et menneske som ikke føler seg knyttet til noen eller noe? Hvem kan innblåse menneskelige følelser i en slik tomhet?»

Det er skremmende sagt. Men kanskje må vi ha det så skremmende før vi begynner å tenke over hva den såkalte «utvikling» kan føre til. For det er vårt samfunn, vårt familieliv, vår oppdragelse, hvilke verdier vi ønsker å fremelske i de kommende generasjoner som kommer til å vise dem vei, — til tomhet eller menneskelighet.

L. - B.

GAVER til bladet

ORKDAL :

Randi og J. Kvålsvold kr. 10. Gjertrud Sølberg 10. Anne Skjetne 10. Anders F. Bye 10. Helene Langås 10. Elen og Jostein Berg 10. Gudrun og Sverre Fossum 10. Sigrid og Sivert Mælen 10. Johanna og Ole Sommervold 10. Ragnhild og O. Svorkdal 10. Gjertine og O. Solhus 10. Reidun og Johs. Eldevik 10. Brynhild Nordtømme 10. Arne Kjøren 10. Henrik Mogset 10. Marit Sørli 10. Anders K. Solemsløkk 10. Marit og Lars Skorild 20. Beret Blomli 10. Klara og Erik Solhus 10. Karen og Sivert Fagerholt 10. Ella Blåsno 10. Else og Kåre Vik 20. Ingeborg Rian 10. Marit Fossum 10. Ole Gjeløien 10. Maja og Iver Lefstad 10. Olaug og Adolf Værnes 15. Ole Thorstensen 10. Anna Bye 15. Kåre Snøsen 10. Dagny Kvam 10. Anna Wormdal 10. Anna og Torger Sandvik 15. Astrid og Esten Engen 10. Ingeborg og Bernt Gjønnes 10. Lars Eggan 10. Hanna og Kåre Dørdal 10. Beret Metlid 10. Maren Bratlie 10. Karen Anna Sørli 10. Asbjørg og Jarle Bratlie 20. Signe Gjønnes 20. Berit Lefstadaune 20. Annar Kjelstad 25. Thor og Kjell Isdal 10. Jomar og Valborg Lie 10. Inger og Birger Elvbakken 10. Liv og Albert Mjøen 10. Randi og Ragnar Gjønnes 10. Magnhild og Torkel Hallien 10.

ORKLAND :

Sivert Rye kr. 20. Anny og Ingvar Solbu 10. Karen Unni og Olav Knudsen 10. Johanna og Henrik Kvåle 20. Klara og Anders Skjøberg 10. Anna og E. Svorkmo 10. Berit Resell 10. Mary Anne og Eimund Asbøl 10. Marit og Ingv. Sæther 20. Gurine Bergem 20. Stenetta og Arne Solem 10. Astrid Bjerkan 10. Berit Svorkdal 10. Eli Høve 20. Helga og Nik. Ljøkjel 10.

ORKANGER :

Målfrid Sende kr. 10. Margit Breunig 10. Berit og Olav Meslo 10. J. og K. Sommervold 10. Jenny og Johan Leknes 10. Åse og Ole Karlson 10. Thora Ebbesen 10. Berit Heggund 10. Berit Anna Nervik 10. Mary og Arne Martinsen 10. Karen Svensen 10. Aasta Mathiesen 10. Ingeborg og Ragnv. Knuden 20. Ellen og Ove Antonsen 10. Gerda og Martin Reiten 10. Oluffa og Egil Pedersen 20. Ivar Svee 10. Johan-

— den gamle bønnen vi kaller «Kyrie»: «Gud, vi har syndet med våre fedre. Vi har gjort ille og levd ugudelig».

Den tone trenger vi ta, ikke bare en dag i året, men hver dag i vårt liv.

H.

Sokneprest

Inge Gerhard Eidhamar

Skjervøy, er eneste søker til res. kap.-stillingen i Orkdal. Han har meldt fra at han vil overta embetet om han blir utnevnt. Så det går forhåpentlig i orden.

Han kommer ikke til å overta før ca. 1. mars, så inntil videre må det gå slik det nå gjør.

MØTEAKSJONEN I ORKDAL

ble avvirket den første uka i oktober som planlagt, med tre møtekvelder i tillegg. Det var meget godt fram- møte, vekkende og alvorlig forkyn- nelse og stor innsats av sang- og musikkrefter.

Vi husker Mesterens ord om såkornet: Noe falt i god jord. Og det bar frukt. — Vi vil tro at det holder stikk også her.

TIL 50-ÅRSKONFIRMANTENE

har sokneprest Gustav Høyem sendt ei helsing, som står i dette nummeret av menighetsbladet. — Det var to prester som leste med konfirman- tene den sommeren, først Wormdahl og senere Brage Høyem.

Klokkestillinga

ved Orkdal kirke blir ledig fra 1. 1. 73. Klokkeren gjør tjeneste ved alle gudstjenester og kirkelige handlinger. Instruks. Lønna er f.t. kr. 5 446,— pr. år + et mulig tillegg fra innværende år.

Soknepresten kan gi nærmere opplysninger. Søknad innen 20. nov. d.å. til

Orkdal sokneråd,
7320 Fannrem.

GUDSTENER

Søndag 29. okt. (Bededag):
Orkland. Lund-Berg.
Orkdal. Havdal. 50-årskonfirman-
tene innbys.

Søndag 5. nov.:
Orkdal. Lund-Berg.
Orkanger kl. 11. Havdal. — Ofring
Menighetsfakultetet.

Søndag 12. nov.:
Orkland. Lund-Berg.
Orkdal. Havdal. Nattverd.
Lagskoret deltar. Ofr. til Det kr.
skolelaget.

Tirsdag 14. nov. Orkanger kl. 18.
Lund-Berg. Skolebarn deltar.

Søndag 19. nov.:
Orkanger kl. 11. Lund-Berg.
Geitastrand. Havdal. Nattverd.
Buss fra Råbygda.

Søndag 26. nov.:
Orkland. Havdal.
Orkdal. Lund-Berg.

na og Artur Venes 10. Hildur og
Adolf Næss 10. Klara Nervik 10.
I. og O. Lønnum 20. Randi Fossum
10. Ingrid og Arne Mælen 10. Gud-
run og Ola Blåsmo 20. Inger og Jens
Viggen 20. Anna og Olaf Oddli 10.
Birgitte og Ole Tungen 10. Marit
Asphaug 10. Emma Gjølmesli 10.
Magnhild og Erling Hoff 10. Gud-
run og Ivar Rønning 10. Borghild
og Trygve Melby 10. Oddveig og
Harald Hukkelås 10. Harald Kring-
stad 10. Hansine og John Stokkan
20. Solveig og Ingebr. Oppøien 10.
Mary og Olaf Røhme 20. O. og I.
Monsen 20. Sigrid og Martin Vig-
gen 10.

GEITASTRAND :

Gunlaug og Per Kjøren kr. 15.
Karen S. Meland 10. Jorunn Almli
10. Jenny og Edm. Pettersen 10.
Sigrid Ogenes 10. Arvid Husdal 10.
Enok Husdal 10. Karen H. Sletvoll
10. Margit Kjøren 10.

UTENBYGDS :

Guri Eggan, Molde kr. 10. Rolf
Eggan, Vikhamar 10. Solveig Tu-
flåt Johansen, Lurøy 10. Margit Ul-
dal, Arendal 20. Audhild Pedersen,

Seierstad 10. Liv Rye Nyborg, Tr.-
heim 10. Olga Jakobsen, Tysfjord
10. Anna Steinshaug, Oslo 30. Eve-
lyn Kvam, Tr.heim 10. Jenny Kvam,
Tr.heim 10. Torleif Ofstad, Vik-
hamar 10. Gjertru Sand, Tr.heim
10. Ragnhild Blåsmo, Tr.heim 10.
Turid og Egil Otervik, Hamar 10.
Orvar Bredesen, Vågåmo 10. Margit
og Asbj. Lefstad, Tr.heim 10. Jor-
unn Almli, Tr.heim 10. Bernhard
Hjelen, Stemshaug 10. Jorunn Solli-
gård, Hommelvik 10. Else Ingdal,
Ingdal 10. Hanna Isdal, Stjørdal 10.
Ivar Svee, Oslo 20. Gjertrud Nerås,
Nauste 10. Annar Gjølmessve,
Sandvika 20. Karla og Leif Husby,
Glomfjord 20. Eli Hofstad, Stjørdal
10. Morten Sletvold, Selbekken 10.
Ragna Ingdal, Selbekken 10. Berit
og Trygve Aune, Viggja 10. Ivar
Harang, Klæbu 10. Johanne Muan,
Meldal 10.

Hjertelig takk!

Spre glede

Det Norske Misjonsselskap feirer
i år sitt 130-års jubileum. I den an-
ledning er det sendt ut en vakker
trykksak på åtte sider til nesten alle
Norges husstander. Den heter «Spre
glede» og gir opplysninger om Misj-
selskapets arbeid i tekst og bilder.
Vår gamle misjonsarv understreker
sterkt, men også utfordringen til å
løfte den videre til ny innsats, nye
fremstøt for Evangeliet.

Det er ikke tvil om at misjonen
står overfor åpne dører og veldige
oppgaver i dag. Derfor er det så
viktig at den får nye venner, nye
forbedere, flere som vil være med og
støtte misjonsarbeidet økonomisk.
Giroblanketten som fulgte med, er
en utfordring til oss alle til å være
med som gledespredere. Den gjel-

SLEKTERS GANG**Døpte****Orkland.**

1. okt: Aina Husdal
15. okt: Roger Larsen.

Orkdal.

8. okt: Lene Solem
15. okt: Eli Martinsen
Olav Gunnar Auset.

Orkanger.

8. okt: Finn Steigedal
17. sept: Gunn-Karin Sæther
(døpt Hitra).

Vigde**Orkland.**

30. sept: Anders Hoston og
Marianne Sivertsen.

Orkdal.

30. sept: Stein Woldmo og
Mildri Gurine Metliaas.
7. okt: John Birger Brudevik og
Randi Oddbjørg Berg.
21. okt: Arild Rønning og
Ashild Ekli.

Orkanger.

30. sept: Snorre Sturla Forås og
Eva Britt Martinsen.
14. okt: Donald Barton Hunter og
Trine Moe.

Døde**Geitastrand.**

1. okt: Annar Martin Røhmesmo,
f. 1901.

der oss alle. Vi lever i overflod.
Mange lever i ytterste fattigdom og
nød. Derfor vil vi være med og spre
glede ved å støtte misjonen i dens
helsearbeid og skolearbeid. Men vir-
kelig, sann glede, er det bare Jesus
Kristus som kan gi. Derfor er det
så viktig at det glade budskap om
Jesus som verdens frelser når stadig
flere. Der Evangeliet får innpass,
tennes lys og skapes glede. Mange
er i årenes løp blitt nådd, men tuse-
ner venter.